

על הוויסקי הממוקש של "כוש" רימון ועל מצוות פרורבו של ח"כ מאיר פעיל

לשידור משום שבמחלוקת קרא שיר מפרייטו על כפרי-קאס, הגיב על הפסילה בצורה מקורית: "אילו זה היה שיר של מוחמד זייד" (ראש עיריית נצרת, איש רק"ח). היו משדריים אותה, כדי להוכיח עד כמה הערבים שונאים את היהודים".

ראש עיריית באר-שבע, אליהו נאוו, נשאל בראיון רדיו עליוני המראיין יעקב אנגמן: "עם מי קל לך יותר להסתדר? עם היהודים או עם הערבים?" השיב ראש-העיר, שלאחרונה יש לו בעיות עם חבריו לקואליציה העירונית: "אם יחליטו להחזיר את באר-שבע לערבים — אני נשאר. אני בטוח שעם מוחמד זייד פהמי אוכל להסתדר!"

למצב לא-נעים נקלע

בני כהן הרווק התל-אביבי המושבע, נפל השבוע גם הוא במלכודת הנישואין. בני בן ה-38, בן למישפחה תימנית, שהוריו לחמו בשורות לח"י, נשא השבוע לאשה את אירית אייכנר היפהפיה. בחתונתו של בני, ששהה שנים רבות בצרפת, שם עבד כעיתונאי וכעורך-במאי לכמה מגדולי במאי-הקולנוע הצרפתיים, השתתפו גם רבים מחבריו-לנשק, יוצאי יחידה מהוללת.

אילנית היא חנה צח, החליטה לשנות את דימויה. לא עוד ילדה טובה בשיער בלונדי מסורק ובגדים מסודרים, כי-אם בלונדית סוערת המכסה טפה ומגלה טפחיים. כך, לפחות, מבטיח אמרוגנה, הוא בעלה-לשעבר שלמה צח, לקראת תוכניתה החדשה, שאותה מנהל מבחינה מוסיקלית המלחין אלוד שרים (ימין) שהפך בשבוע שעבר אב בעזרת אשתו, עדי קפלן.

המוציא-לאור אלי לנדא. לני-דאו, שהוא סרן-צנחנים (מיל), שלזכותו נרשמו 99 צניחות, החליט לחונ את צניחתו ה-100 בצורה מקורית: לצנח לשלג. הוא לא עשה זאת בהרמון, אלא בעיריית-נופש באלפים הצרפתיים. הוא קפץ לשלג, ושקע בו עד מעל לראשו. כשהצליח לחלץ את עצמו, גילה כי צנח במורד גיבעה. הוא העדיף ל-התגלגל בשלג עד למרגלות ה-גיבעה, מאשר לטפס אל פס-גבה. שם ישב והמתין עד שי-

כחי, שני חריצי-גיבנה צר-פתית מסוג קמחבר. בלה הנרי-גשת קנתה בקבוקיין במינון של בית סוקולוב והזמינה את כל אנשי הלישכה, כולל העיתר-גאים שנכחו במקום, לחאפלה מאולתרת של יין וגבינות.

בעל מלון קארואן האילתי, אברהם ספקטור, נזכר השבוע כי בשנת 1968 העסיק כפועל את שימון ("כוש") רימון, אחד הגא-שמים במשפט, הקשר הישר-ראלי" בגרמניה. באחד הימים נעלמו לספקטור 70 בקבוקי-וויסקי. הוא קרא למישטרה, שבדקה את כל העובדים במכור-נתיחתה. גם כוש, בעל הפי-נים התמימים, נבדק — וגמצא כי הוא משקר. אך ספקטור, שלא האמין כי כושי מסוגל

ריס לתקציב כמה מיליונים, ראש-הממשלה יצחק רבין מיהר לשסע את סיפורו של ילדו, וקרא: "ואז נעלם זלמן ארון מן החלום".

בדיון שהתקיים בכנסת, בנושא הפסלות המלאכותיות, השתתף גם הח"כ הדתי אריה רייזר. הח"כ מאיר ("מאירק"ה) פעיל הפריע ללא הרף לדבריו של ורדיגר בקד-ריאות-ביניים. לבסוף פקעה סבלנותו של ורדיגר, שקרא לי-עבר פעיל: "אתה אומנם מבין גדול בכל נושא שבעולם, אבל תשאיר לי בבקשה נושא אחד, שבו גם אני במיקה מבין. פעיל לא נותר חיב, והשיב: "בנושא של פרורבו אני מבין מצויין, הרבה יותר טוב ממך!"

בהודמנות אחרת מתח מאיר פעיל ביקורת קשה על העיתונאים, ואמר: "כולנו מ-כירים את העיתונאים האלה, איך הם עובדים ומתי הרמה שלהם". קרא לעברו שר-הסעד, זבולון חבור, שעל תקציב משרדו נסב הדיון: "אך לעז-מת העיתונאים, אני מכיר כמה חברי-כנסת שהם ממש גא-נים!"

בשבוע שעבר שהה בישראל צוות של הטלוויזיה הצרפתית. הצוות, שנשלח יחד

מנהיג תנועת החרות, מנחם בגין, עורר את זעמם של אנשי המגבית באמריקה. בגין הובא לשם והופיע באסירי פות מטעם המגבית, אולם הק-דיש את מיטב זמנו להתרמה לכיסוי חובות תנועת החרות. כך, למשל, אסף בארוחת-ערב בבית המפיק סם שיפלג, בי-לוס-אנג'לס, רבע מיליון דולר. אנשי המגבית שם טענו כי הסכום יכול היה להיות גדול יותר, לולא כמה עשרות אלפי דולרים שהוציא בגין קודם-לכן עבור תנועת החרות.

שר הבריאות ויקטור שם-טוב סיפר השבוע כיצד הפסיק לעשן: "השתתפתי בר-כנס מטעם האגודה למילחמה בסרטן, ישבתי על הבימה, ותוך כדי נאומי הוצאתי הפי-סתי-סגירות ועמדתי להצית לי אחת. לפתע שמעתי משהו מאחורי גבי לוחש לי: מה הוא עושה? הוא בא לכנס שר-נועד למנוע עישון, ומעשן על-הבמה?! מייד החזרתי את החפיסה לכיסי, ומאו אני לא מעשן, למרות שאם ילחצו עלי-אודה על האמת: פהיורש אני גונב איזו סיגריה, בחשאי, כי-שאני הולך לבית-השימוש".

בישיבת ממשלה בנושא החינוך, השתתף גם מנכ"ל-מישרד-החינוך והתרבות א-

בניטו ברלין שגריר מכסיקו בישראל (ימין), חנך השבוע את תערוכת ציוריו של הצייר היהודי-מכסיקאי הנודע יצחק סטאבאנס (משמאל) בן ה-45 המציג, לראשונה, את תמונותיו בארץ בגלרייה של יעל זאבי בנווה-מגן. סטאבאנס (ששם-מישפחתו המקורי סטפנסקי) הוא בעל סניגור-ציור אישי, והוא מצייר בעיקר נשים באופנת שנות ה-20. כאשר התבקש האלוף (מיל), רחבעם ("גאנדי") זאבי, בעלה של בעלת-הגלרייה, על-ידי אחד האורחים להסביר את ציוריו של סטא-באנס, הצטדק: "מצטער, אני לא יכול. אני עובד-מדינה".

עם שלושה צוותים נוספים, לישראל, לבנון, סוריה ומצרים, ריאין בארץ את מי שהיה שגריר ישראל בצרפת אשר ("ארתור") כו-נתה, ושאל אותו שאלה שנשאלה גם בי-שלוש המדינות הערביות: "מה יקרה אם המילחמה בלבנון תביא למילחמה במורח התי-כון?"

מי שיצאה נשכרת מביי-קור הצוות היתה בלה ריא-מנט, המטפלת בעיתונאי-היון מטעם לישכת העתונות הממ-שלתי. בלה, ששהתה כפרים תקופה ממושכת יחד עם נורית פלד, בתו של אלוף (מיל), מתתיחו ("מת") פלד, דוברת צרפתית רהוטה. משום כך זכו אצלה הצוותים הצרפתיים שהגיעו לארץ ביחס מיוחד. כאות-הוקרה על יח-סה זה שלחה לה הטלוויזיה ה-צרפתית, באמצעות הצוות הנו-

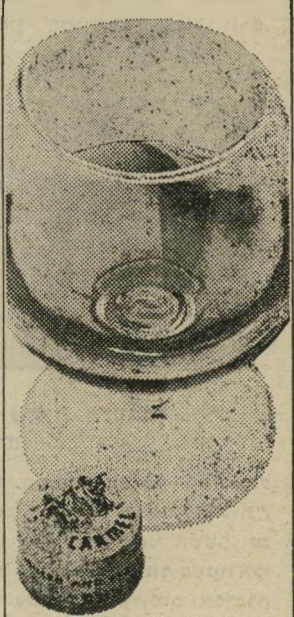
עד פלד שדיבר בין השאר על יום-לימודים ארוך, ואמר: "אני מקווה שלקראת 1979 אפי-שר יהיה האריך את יום-הלימודים. כי אז, לדיברי שר-האוצר, אפשר יהיה לראות את האוצר שפקצה המינהרה. שר-האוצר יהושע רבינוביץ, שנכח בישיבה, מיהר לקרוא לעבר פלד: "אני התכוונתי ל-אור של הרכבת שתבוא ממול".

באותה ישיבה סיפר שר-החינוך והתרבות אהרון ירליין, כי הוא מרבה לחלום חלומות שבהם מופיע שר-החינוך והתרבות המנוח זלמן ("זיאמה") ארן. סיפר ירליין: "החלילה חלמתי חלום, ובחלומי מופיע בפני זיאמה ואומר לי: ברפרומה אל תיגע, שלא תקצץ בתקציבה! אמרתי לו: זיאמה, אבל כשאתה עשית בי-זמנו את תקציב הרפורמה, הזמנים היו אחרים. כיום חסי-

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב